

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010100
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3619010100.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2021 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

R. S.,

nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., R. č. XXX/X, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/37/2019 zo dňa 14.12.2020 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný R. S. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Partizánske pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na §§ 138 písm. d) a 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 15.11.2018 v čase okolo 20.15 hod. v S., v byte na ul. H. XA/XXXX pod vplyvom alkoholu sa postavil medzi zárubne dverí izby tak, aby znemožnil odísť z bytu svojej priateľke E. Z., s ktorou žil v uvedenom byte v spoločnej domácnosti, ktorú potom ako sa ho snažila odsunúť od dverí izby chytil oboma rukami a sotil na posteľ v izbe, kde si na ňu obkročmo sadol, kolenami sa jej oprel o jej ruky, aby s nimi nemohla hýbať, načo poškodená začala kričať a opakovane ho žiadala, aby ju pustil, na čo jej obžalovaný priložil na ústa vankúš, otvorenou dlaňou ju udrel po líci, chytil ju rukami za sánky a začal ju opakovane udierať svojim čelom do jej čela, počas čoho sa jej aj viackrát vyhrážal slovami, že ju zabije ako špinavého psa, kedy sa poškodená snažila dostať z jeho zovretia tým, že ho doškriabala, avšak obžalovaný od svojho konania upustil až v čase približne o 21.20 hod. potom, ako na dvere uvedeného bytu zaklopala hliadka polície, ktorú privolala priateľka poškodenej na jej žiadosť, nakoľko poškodená opakovane počas uvedeného incidentu svoju priateľku telefonicky kontaktovala a žiadala privolanie polície, pričom obžalovaný svojim konaním bez oprávnenia bránil poškodenej E. Z. užívať osobnú slobodu približne po dobu cca. 1 hodiny a zároveň vzbudil u nej dôvodnú obavu o jej život a zdravie a taktiež jej spôsobil viaceré poranenia v oblasti hlavy, nosa a IV. prsta ľavej ruky, ktoré si vyžiadali jednorazové lekárske ošetrenie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prokurátor odvolanie, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že

súd prvého stupňa sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, starostlivo neuvážil všetko okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne, v dôsledku čoho vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne a jednostranne v prospech obžalovaného. Hodnotenie výpovede poškodenej E. Z. zo strany súdu prvého stupňa považuje za nesprávne. Pokiaľ by poškodená na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať, bol by prokurátorom zvolený iný postup vykonania dôkazu (čítaním zápisnice o jej skoršej výpovedi). Poškodenej boli na hlavnom pojednávaní kladené otázky, a to aj zo strany obhajoby, na ktoré poškodená odpovedala, pričom tiež uviedla, že je pravdou, že sa jej obžalovaný snažil znemožniť pohyb a padli aj vyhrážky tak, ako to bolo uvedené v obžalobe. Teda javí sa ako zmätočné, keď súd prvého stupňa na jednej strane nepovažuje výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dostačujúcu z hľadiska jej obsahu a formy, a na druhej strane potom jej výpoveď použije ako jediný podklad pre oslobodenie obžalovaného. Súd prvého stupňa zároveň vyhodnotil výpoveď poškodenej bez spojitosti s výpoveďami policajta U. a svedkyne S., nehovoriac už o lekárskej správe k zraneniam poškodenej zabezpečenej bezprostredne po spáchaní skutku, ktorá potvrdzuje prvotné tvrdenia poškodenej. Súd prvého stupňa tiež neprihliadol na to, že obžalovaný sa už dopustil pomerne krátku dobu pred spáchaním skutku charakterom obdobného činu aj voči svojej matke. Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatria vyplynulo, že obžalovaný sa dostal do vystupňovaného žiarliveckého afektu. I keď vyššie konštatované nepriame dôkazy jednotlivo neusvedčujú obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku, možno konštatovať, že preukázateľne podporujú tvrdenia poškodenej. Súd prvého stupňa konanie obžalovaného bagatelizoval, keď ho vyhodnotil ako ospravedliteľné pre správanie sa poškodenej. Preto má za to, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu v podanej obžalobe. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova pojednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že súd prvého stupňa v dostatočnej miere potrebnej pre rozhodnutie o obžalobe vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie, zistený skutkový stav správne vyhodnotil a zákonným spôsobom o obžalobe prokurátora rozhodol. V nadväznosti na petiu odvolania prokurátora si nevie celkom dobre predstaviť, čo by mal súd prvého stupňa ešte v rámci dokazovania vykonať, resp. ako inak by mal vykonať dôkazy, ktoré už vykonal, aby ich mohol posúdiť inak. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Verejné zasadnutie o odvolaní obžalovaného bolo vykonané v jeho neprítomnosti, a to pri splnení všetkých zákonných podmienok. Obžalovaný písomne požiadal odvolací súd, aby verejné zasadnutie vykonal v jeho neprítomnosti. Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrval na odvolaní podriadeného prokurátora. Rovnako tak na písomnom vyjadrení a návrhu v ňom uvedenom zotrval aj obhajca obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov, resp. nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. pri hodnotení vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, v čom videl pochybenia v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Prokurátor ďalej navrhol zrušiť napadnutý rozsudok aj z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., avšak z jeho odvolania jasne nevyplýva, ktoré dôkazy navrhuje zopakovať alebo ktoré nové dôkazy navrhuje vykonať.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na to, že podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral. Trestný poriadok pritom

neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, a ani váhu jednotlivých dôkazov.

Ak súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny k spôsobu hodnotenia dôkazov.

Na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa dospel odvolací súd k záveru, že vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd prvého stupňa správne uviedol, že aby mohol posúdiť vierohodnosť svedka pokiaľ ide o obsah jeho konkrétnej výpovede je potrebné, aby takáto výpoveď vôbec odznela na hlavnom pojednávaní. Poškodená sa na hlavnom pojednávaní úvodom odvolala na svoju výpoveď, ktorú učinila pred vznesením obvinenia obžalovanému. Jej výsluch ale nebol vykonaný kontradiktórnym spôsobom. Na hlavnom pojednávaní potom odmietla vypovedať s tým, že si nepamätá, čo sa stalo. Na položené otázky odpovedala selektívne, vyhla sa akejkolvek možnosti konfrontovať svoju skoršiu výpoveď s výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Poškodená bola zároveň nie raz pristihnutá pri lži, pričom jej výpoveď na hlavnom pojednávaní ako celok možno komplexne hodnotiť ako nevierohodnú.

Súd prvého stupňa vzhľadom k uvedenému dospel k správne záveru, že poškodená je schopná vypovedať účelovo vo svoj prospech, o to viac je aj schopná reprodukovat' zažité skresľujúco, zveličiť a dramtizovať. Založiť nepochybné presvedčenie o vine obžalovaného na takto nedôveryhodnej a pritom z pohľadu dokazovania zásadnej výpovedi či svedkovi nebolo podľa súdu prvého stupňa možné.

S vyššie uvedenými závermi súdu prvého stupňa sa odvolací súd plne stotožnil, a to z nasledovných dôvodov. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými dôkazmi a okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie, ktoré podrobne, logicky a aj presvedčivo odôvodnil.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok. V prejednávanej veci ale takýto stav vôbec nenastal.

Aj odvolací súd považoval výpoveď poškodenej za rozporuplnú a nevierohodnú. Na vyslovenie viny obžalovaného podľa názoru odvolacieho súdu nepostačovali ani ostatné vo veci vykonané nepriame dôkazy, na ktoré poukazoval prokurátor.

Odvolací súd z pohľadu vyššie uvedeného záveru poukazuje na základnú zásadu trestného konania in dubio pro reo, teda „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ (§ 2 ods. 4 Tr. por.). Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. V prejednávanej veci súd prvého stupňa postupoval súladne aj z pohľadu tejto zásady, pretože nebola vylúčená možnosť iného záveru, ako o vine obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny a zákonný, a preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.